Bediüzzaman’dan, haramdan koruyan reçeteler

İstanbul’dan Ergin Boz: “Kadınlar giyim kuşamda ifrat derecede edep ölçülerini aştılar. Sokakta kendimizi haramdan korumamız zorlaştı. Neredeyse sokağa çıkmamamız gerekiyor. Muhafazakâr bir yerde yaşayanlara göre durumumuz nedir? Bu bizim için ne kadar mazeret olur?”

SIRTI VE KAFASI KALIN BİR ÇAĞDA YAŞIYORUZ

Haram ve günah bakımından destursuz, kaba, sırtı ve kafası kalın bir çağda yaşıyoruz. Rabbim, Allah’tan korkan gençlerimize yardımını ve mağfiretini esirgemesin. Amin.

Haramdan korunmanın zorluğu ile haramdan korunma sevabı ters orantılıdır. Zorluk şiddetlenirse sevap artar. Zorluk azalırsa ve hatta olmazsa sevap azalır. Haramın cazibesi ne kadar şiddetli olursa olsun, ondan gözümüzü ve gönlümüzü kaçırmamız ölçüsünde, Allah katında derecemiz yüksek olur. Aslında bu durum, Allah katında yüksek derece almanın da bir mihridir, bir bedelidir.

Allah’a sığınma şiddeti ile Allah’ın hıfzı altına girme derecesi ise doğru orantılıdır. Ne kadar şiddetle, ıztırarla, ıztırapla, ağlayarak, göz yaşı ile Allah’a sığınırsak, o nispette Allah’ın hıfzı, himayesi ve inayeti altına gireriz.

Bediüzzaman der ki: “İstiaze eden, şeytanın şerrinden kurtulur.” 1 İstiaze etmek, Allah’ın hıfz ve himayetine, af ve mağfiretine sığınmak demektir.

Allah’a sığınanı Allah himaye eder.

BU ZAMANIN KURTULUŞ REÇETESİ

Haramdan korunmak kolay olsaydı sevabı da az olurdu. Zor olduğunda sevap katlanarak artıyor. Bediüzzaman, “Bu tahribat ve sefahet ve cazibedar hevesat

zamanında…” kayıtlarıyla yazdığı uzunca mektubunda haramdan korunmanın ip uçlarını da vermiştir.

Şöyle ki:

1) “Bu zamanda tahribat ve menfî cereyan dehşetlendiği için, takva bu tahribata karşı en büyük esastır. Farzlarını yapan, kebireleri işlemeyen, kurtulur.”

Bu zamanda çok fazla sünnetlere dalıp, şeriatın muvazenesini kaybetmeyelim. Gücümüzü de tüketmeyelim. Günahlar dehşetlenmiştir. Evvelemirde vazifemiz farzları yapmak ve günahlardan kaçınmaktır. Sırasıyla vacipler ve sünnetler, vazife olarak daha sonra, ikinci, üçüncü sırada yer alır. Oysa farzlar ve günahlardan sakınmak olmazsa olmaz! Bu zamanda kurtuluş reçetemiz budur.

Yanlış anlaşılmasın: Burada sünnetleri –haşa- hafife almıyoruz. Farzları yapmanın ve günahlardan kaçınmanın Resulullah’ın (asm) sünneti bakımından ehemmiyetinin, her şeyden önce olduğunu söylemek istiyoruz.

BU AĞIR ŞERAİT İÇİNDE

2) “Böyle kebair-i azîme içinde amel-i sâlihin ihlâsla muvaffakıyeti pek azdır. Hem az bir amel-i sâlih, bu ağır şerait içinde çok hükmündedir.” 2

Günahların her tarafı sardığı ağır şartlarda Cenab-ı Allah farz ölçüsünde bir salih amelden, ama takva ölçüsünde bir günahlardan kaçınma anlayışından razı olur. Bu zamanda bunu başaran bir mü’min, salih amelim az diyemez! Bu adımı başarmayı önceler. Sonra sıra diğer sünnetlere gelir. Sünnetlerin pek çoğu da zaten bu öncelikli adıma kuvvet verir niteliktedir.

BİR GENCİ VELİ YAPAN FIRSATLAR

3) “Hem takva içinde bir nevi amel-i sâlih var. Çünki bir haramın terki vâcibdir. Bir vâcibi işlemek, çok sünnetlere mukabil sevabı var. Takva, böyle zamanlarda, binler günahın tehacümünde bir tek içtinab, az bir amelle, yüzer günah terkinde, yüzer vâcib işlenmiş oluyor. Bu ehemmiyetli nokta niyetiyle, takva nâmıyla ve günahtan kaçınmak kasdıyla, menfî ibadetten gelen ehemmiyetli a’mal-i sâlihadır.”

Yani, sokağa çıkmama imkânımız yoktur. Eğer varsa zaten kullanalım, gereksiz sokağa çıkmayalım! Mazeret üretmek ise yol değildir. Haram haramdır! Harama nazar nisyan da verir. Tıbben kuvve-i hafızayı da zayıflatır. 3

Dolayısıyla, sokağa çıkacağız. Ama kendimizi haramlardan koruma niyetimiz olacak!

Birbirimizi duâdan da ihmal etmeyelim. Böylece az bir amel ile, yüzer günahı terk etmekle, inşallah yüzer vacip işleyeceğiz. Bu, önceki zamanlarda bulunmayan, bu asır gencini de veli yapan ve alâ-yı illiyyine çıkaran bir fırsattır. Zorluğu bu noktadan geliyor. Zorlukta rahmet vardır. Bu rahmete talip olalım!

Dipnotlar:

1- Lem’alar, s. 88.

2- Kastamonu Lâhikası, s. 155.

3- Kastamonu Lâhikası, s. 139.